

TAFSIR AV Kapitel 110, an-Nasr ~ Hjälpen

Kapitel 110, an-Nasr ~ Guds Hjälp och Profetens Fullbordade Uppdrag

Beskrivning:

De två första verserna talar om islams seger. Den tredje versen visar oss hur man gör framgångsrika åkallelser genom att förstå hur Profeten Muhammed ﷺ sökte Guds förlåtelse.

Inledning

Detta kapitel tros vara ett av de sista som uppenbarades och därför menar majoriteten av de islamiska lärda att det uppenbarades i Medina. Dess titel, *Hjälpen*, är hämtad från ordet "hjälp" (*nasr*) som förekommer i den första av tre verser. När vi läser Koranens kapitel kronologiskt finner vi att detta kapitel är direkt kopplat till både det föregående och det följande kapitlet. I det föregående kapitlet *De icke-troende (al-Kafirun)* får Profeten Muhammed, ﷺ, befallning att helt skilja sig från Mekkas folk som vägrade att omfamna islam. I *Hjälpen* garanteras Profeten Muhammed ﷺ och de

som följde honom seger.

Ordet *deen* i det föregående kapitlet, ofta översatt som religion, kan också översättas som utgång. Utgången blir att en människa får uppleva konsekvenserna av sina handlingar. Konsekvensen för Profeten Muhammed ﷺ och den spirande muslimska gemenskapen, får vi veta i *Hjälpen*, är seger – i denna värld och i nästa. Kapitlet som följer *Hjälpen* är *Palmfibern*, där vi ser att konsekvensen för dem som inte tror är en flammande eld, en helt annan utgång.

Vers 1: Segern tillhör Gud

På arabiska finns flera ord för hjälp och de används genom hela Koranen. De har alla något olika nyanser. Detta särskilda ord *nasr* (hjälp) används för den typ av hjälp som innebär att övervinna en angripare eller förtryckare. Det är inte hjälp med att flytta möbler eller gräva en grönsaksodling. När vi säger Guds *nasr*, vet vi att den är enorm och ojämförlig.

Denna seger tros vanligen vara erövringen av Mekka. När Profeten Muhammed återvänder till Mekka som erövrare är det en icke-våldsam erövring och därför en särskilt anmärkningsvärd seger. Men många lärda menar att ordet seger här inte syftar på en särskild seger, utan på många segrar som bevisar att Gud är den högsta makten i Arabien och bortom.

Intressant nog väntade många av Mekkas folk och de omkringliggande områdena på att Profeten skulle uppnå någon seger innan de följde honom. Gud förutsäger seger i detta kapitel och därför började de som hade tvekat nu tänka om. Gud säger till Profeten Muhammed att när Hans väldiga hjälp anländer finns det ingenting som kan stoppa eller övervinna honom.

Vers 2: Budskapet är tydligt

Efter erövringen av Mekka började de arabiska stammar som hade motstått islam, de som hade väntat på en seger, att strömma till Profeten Muhammed ﷺ för att svära trohet till Gud och till islams religion. Fram till denna tid var Profeten Muhammed ﷺ ofta fylld av sorg och känslomässig

smärta. Även om Gud hade försäkrat honom om motsatsen, kände Profeten Muhammed ﷺ alltid som om han bar ansvar för alla. Om de vägrade att tro och slutade sina liv i det tillståndet, blev han bedrövad och önskade att han hade gjort mer för att rädda dem.

I detta kapitel försäkrar Gud Profeten Muhammed ﷺ att han kommer att få se skaror av människor acceptera islam. Gud säger att han kommer att få se dessa stora grupper under sin livstid. Inte bara en person här och där, utan hela utvidgade familjer och stammar, och inte bara ett par stammar utan många. Att Profeten Muhammed ﷺ såg skaror av människor träda in i islam är inte begränsat till dem som gjorde det under hans livstid. Vi vet från många av hans traditioner att han såg det stora antalet troende som kommer att stå samlade bakom honom på Domedagen. Denna vers försäkrade dock Profeten Muhammed, lindrade hans sorg och hade en mycket djup och genomgripande påverkan på hans personliga liv.

Vers 3: Hur man söker förlåtelse

Profeten Muhammed ﷺ och hans anhängare uppmanas att känna sig trygga, vara lugna, förhålliga och prisa Gud. Segern är Guds ensam. Det har aldrig funnits något tvivel om att det skulle sluta så här. Håll er nära Gud, förhålliga Honom, prisa Honom och sök sedan Hans förlåtelse, för Han är alltid redo att förlåta. Det är väl dokumenterat i Profeten Muhammeds traditioner att han, efter att detta kapitel uppenbarades, ökade sin dyrkan av Gud genom att tillbringa längre timmar i bön, förhålligande och prisande av Honom, och genom att söka förlåtelse många gånger om dagen. Hans personliga vanor förändrades på grund av denna vers. Att följa instruktionerna i detta kapitel och efterlikna Profeten Muhammeds beteende är nyckeln till att göra åkallelser till Gud.

Det berättas också i många autentiska traditioner att detta kapitel hade stor personlig påverkan på många av Profeten Muhammeds följeslagare. Många av dem insåg att denna uppenbarelse innebar att Profeten Muhammed hade fullbordat sitt uppdrag. Genom profeternas berättelser är det tydligt att när uppdraget är fullbordat, är profetens livstid till ända. Många av följeslagarna blev djupt berörda och detta kapitel reducerade dem till tårar av sorg. Dessa tre korta verser rymmer en rikedom av information och kunskap som vi här bara har berört i denna

sammanfattning.

[KAPITEL 110](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 111, al-Masad ~ Eldslågorna](#)

[TAFSIR AV Kapitel 109, al-Kafirun ~ De icke-troende](#)»

- [Bilal testar](#)
- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)